

Text I - 1. + 2. Schuljahr

Niks ös siëker

Dat kleenë Fritşkë tröft deä neuë Pëstuër op dë Schtroat.

Deä kânt sich en et Dörep noch neet suë joot uut. Heä bliv bee deä Kleen schtoan on kalt öm aan. „Tsäk, wets du woa hee enë Wengkël ös? Ich wel mich jät för tē eätē jälē. Konstē mich däë Weäch wiisē?“

„Ja siëker wiët ich, woa enë Ladē ös“, ment Fritşkë wiis, „maar ich säg et öch neet.“

„Du böš äver kenë leevē Jong“, ment deä Pëstuër on kik öm schärep an. „Äs du suë wiërmäks, kömps du siëker neet en dër Hemel.“

Fritşkë kik öm jät luëpich aan on ment drop: „On ör..., ör kompt neet na deä Wengkël!“

Wengkël	-	Laden, Geschäft
wiis	-	altklug
schärep	-	ernst, streng
luëpich	-	lausbübisich